

En ole koskaan todella yksin

Mitä jos Ethan loukkaantuisi jälleen, kun kukaan ei olisi auttamassa?

kuin se olisi tulossa. Se sattui todella paljon!
"Apua!" Ethan huusi. Kyyneleet vierivät hänen poskilleen. Lapsia ja opettajia juoksi auttamaan häntä.

"Mikä hätänä?" eräs opettaja kysyi.
"Jalkani murtui!"

Tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun Ethanilta oli murtunut luu. Se ei ollut edes toinen tai kolmas kerta! Ethanilla oli luuston synnynnäinen hauraus – sairaus, joka sai hänen luunsa murtumaan helposti. Pienetkin asiat, kuten astuminen alas jalkakäytävän reunalta tai toiseen ihmiseen törmäminen, saattoivat aiheuttaa hänelle luunmurtuman.

"Soitamme vanhemillesi, niin pääset lääkäriin", opettaja sanoi. "Kaikki kyllä järjestyy."

Ethan oli iloinen siitä, että paikalla oli ihmisiä auttamassa häntä. Hänen jalkaansa sattui yhä kovasti, mutta hän tiesi, että hän olisi turvassa.

Äiti ja isä tulivat koululle ja veivät Ethanin lääkäriin. Hän sai sinisen kipsin jalkaansa ja pääsi kotiin lepäämään.

Murtuneen jalkansa vuoksi Ethan vietti paljon aikaa vuoteessa. Hänellä oli paljon kirjoja luettavana. Joskus hänen ystävänsä tulivat pelaamaan pelejä hänen kanssaan. Mutta hän oli silti pitkästynyt.

Eräänä iltana Ethan heräsi eikä pystynyt nukahtamaan uudestaan. Hän yritti rentoutua, mutta

häntä huoletti kovasti. *Mitä jos minulta murtuu luu eikä paikalla ole ketään, kuten esimerkiksi keskellä yötä?* Ethan ajatteli. Hänen sydämensä sykki kiivaasti. Häntä pelotti.

"Isä?" Ethan huusi.

Isä juoksi Ethanin huoneeseen. "Mikä hätänä?"

"Minua pelottaa", Ethan sanoi. "Entä jos minulta murtuu taas luu eikä kukaan ole auttamassa minua?"

Isä istuutui Ethanin viereen vuoteelle. "Se on pelottava ajatus", hän sanoi. "Silloinkin kun yritämme olla varovaisia ja turvassa, pahoja asioita voi silti tapahtua. Mutta tapahtuipa mitä tahansa, taivaallinen Isä varjelee sinua."

"Se siis tarkoittaa, että Hän on aina minun kanssani?" Ethan sanoi.

"Juuri niin." Isä halasi Ethania varovasti.

Ethan ajatteli sitä, kuinka nopeasti isä oli tullut auttamaan häntä. Hän tiesi, että isä rakasti häntä ja

halusi aina auttaa häntä. Ehkäpä taivaallinen Isäkin oli sellainen.

Seuraavana päivänä Ethan luki *Ystävä*-lehdestä erään pyhien kirjoitusten kohdan. Siinä sanottiin: "Olkaa rohkealla mielellä alkääkä pelätkö, sillä minä, Herra, olen teidän kanssanne ja seison teidän rinnallanne."*

Ethanista tuntui rauhalliselta ja turvalliselta, kun hän luki sen pyhien kirjoitusten kohdan, aivan kuten hänestä tuntui, kun hän puhui isän kanssa. Hän tiesi, että Pyhä Henki lohdutti häntä. Oli kuin hän halaisi taas isää.

Minulle tulee luultavasti vielä lisää luunmurtumia, Ethan ajatteli, *mutta minun ei tarvitse pelätä*. Hän tiesi, ettei hän olisi koskaan todella yksin. ●

**Oppi ja liitot 68:6.*

Milloin sinä olet tuntenut taivaallisen Isän rakkautta?